

ЗАНЯТТЯ № 20

Тема: Диференційований залік.

План та організаційна структура заняття:

Підготовчий етап (5 % часу)

1. Організація заняття.

Основний етап (75 % часу)

1. Тест-контроль теоретичної підготовки.
2. Аналіз результатів лабораторно-інструментальних досліджень.

Заключний етап (20 % часу)

Підведення підсумків практичного заняття. Аналіз результатів теоретичної підготовки та вмінь інтерпретувати результати лабораторно-інструментальних досліджень.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ЗАЛІКУ

Основні завдання внутрішньої медицини. Правила розпитування та огляду хворого.

1. Українська та львівська школи терапевтів: внесок відомих вітчизняних клініцистів В.П. Образцова, Т.Г. Яновського, М.Д. Стражеска, В.М. Іванова, В.Х. Василенка, М.М. Губергрица, Мар'яна Панчишина, Євгена Озаркевича, Степана Мартиніва, Юліяна Децика, Сильвестра Дрималика у розвиток клінічної медицини.
2. Методологічні принципи діагностики внутрішніх захворювань.
3. Основні методи діагностики внутрішніх хвороб.
4. Схема розпитування обстежуваного. Основні структурні частини анамнезу.
5. Основні скарги хворого та їх деталізація.
6. Послідовність збирання анамнезу хвороби.
7. Складові частини анамнезу життя.
8. Послідовність проведення загального огляду хворого.
9. Типи будови тіла та основні їх критерії.
10. Правила проведення огляду голови та шиї.
11. Послідовність проведення огляду тулуба та кінцівок.

***Фізичні та лабораторно-інструментальні методи дослідження
стану дихальної системи.***

1. Статичний огляд грудної клітки, діагностичне значення основних симптомів.
2. Динамічний огляд грудної клітки, діагностичне значення основних симптомів.
3. Діагностичне значення пальпації грудної клітки.
4. Основні перкуторні звуки та механізм їх утворення.
5. Топографічні параметри легень в нормі та при патології.
6. Аускультация легень – визначення основних дихальних шумів, їх якісних та кількісних змін.
7. Аускультация легень – визначення побічних дихальних шумів, їх класифікація, алгоритм характеристики аускультативної картини легень.
8. Механізми утворення та різновиди хрипів, їх діагностичне значення.
9. Основні причини утворення крепітації та шуму тертя плеври. Їх діагностичне значення та способи диференціювання.
10. Діагностичне значення бронхофонії.
11. Загальний аналіз харкотиння, діагностичне значення.
12. Діагностичні відмінності ексудату і трансудату.

Фізичні методи дослідження серцево-судинної системи.

1. Огляд передсерцевої ділянки, діагностичне значення основних симптомів.
2. Основні властивості пульсу, правила та послідовність їх визначення.
3. Пальпаторне дослідження передсерцевої ділянки, визначення клінічного значення знайдених симптомів.
4. Діагностичне значення зміщення меж відносної серцевої тупості.
5. Абсолютна серцева тупість, зміщення її меж внаслідок серцевих та позасерцевих причин.
6. Діагностичне значення зміщення меж ширини судинного пучка.
7. Серцеві тони, механізм їх утворення та зміни за силою та тембром.
8. Розщеплення та роздвоєння серцевих тонів, поняття про акцент II тону.
9. Додаткові серцеві тони – ритм перепілки та ритм галопу.
10. Серцеві шуми: класифікація та умови виникнення.
11. Серцеві шуми: їх характеристика, відмінності між органічними та функціональними шумами.

12. Діастолічні функціональні шуми (Флінта, Грехема-Стілла, Кумбса): умови виникнення та діагностичне значення.

Інструментальні методи дослідження серцево-судинної системи.

1. Правила аналізу ЕКГ. Підрахунок ЧСС та визначення положення електричної осі серця.
2. ЕКГ-ознаки порушень автоматизму.
3. ЕКГ-ознаки порушень збудливості. Диференціація основних видів екстрасистол.
4. ЕКГ-ознаки порушень провідності. Класифікація порушень провідності.
5. ЕКГ-ознаки фібриляції та тріпотіння передсердь. Механізми їх виникнення.
6. Синдром WPW.
7. Синдром Фредеріка.
8. Покази до проведення та правила виконання електроімпульсної терапії.
9. Основні ехокардіографічні параметри серця, причини їх змін при патології.

Основні методи дослідження органів травної системи та нирок.

1. Послідовність збирання та деталізація скарг хворого із патологією травного тракту.
2. Особливості збирання анамнезу захворювання та життя у скарг хворого із патологією травного тракту.
3. Зміни зовнішнього вигляду хворого при патології травного тракту.
4. Послідовність проведення огляду живота, визначення основних симптомів.
5. Поверхнева пальпація живота, діагностичне значення.
6. Теоретичні засади та принципи глибокої методичної ковзної пальпації живота за методом Образцова-Стражеска.
7. Послідовність збирання та деталізація скарг хворого із патологією гепато-біліарної системи.
8. Особливості збирання анамнезу захворювання та життя скарг хворого із патологією гепато-біліарної системи.
9. Зміни зовнішнього вигляду хворого при патології гепато-біліарної системи.
10. Діагностичне значення пальпації печінки.
11. Діагностичне значення наявності рідини у черевній порожнині.
12. Перкусія печінки за методом Курлова, діагностичне значення.
13. Перкуторне визначення меж селезінки. Діагностичне значення.

14. рН метрія шлунка, діагностичне значення.
15. Дуоденальне зондування, методика проведення. діагностичне значення.
16. Копрологічне дослідження, діагностичне значення. Поняття про стеаторею. креаторею. амілорею.
17. Аналіз калу на приховану кров, методика забору, діагностичне значення.
18. Визначення еластази 1, діагностичне значення.
19. Послідовність збирання та деталізація скарг хворого із патологією сечовидільної системи. Особливості збирання анамнезу захворювання та життя.
20. Зміни зовнішнього вигляду хворого при різній патології сечовидільної системи.
21. Печінкові маркери синдрому цитолізу, холестазу.
22. Діагностичне значення визначення симптому Пастернацького.
23. Загальний аналіз сечі та інтерпретація його результатів.
24. Проба сечі за Зимницьким, діагностичне значення.
25. Діагностичне значення аналізу сечі за Нечипоренком.

Основні симптоми та синдроми при захворюваннях органів дихання.

1. Синдром ущільнення легеневої тканини: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.
2. Синдром підвищення повітряності легень: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.
3. Синдром накопичення рідини в плевральній порожнині: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.
4. Синдром накопичення повітря в плевральній порожнині: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.
5. Синдром бронхіальної обструкції: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.
6. Синдром обтураційного ателектазу: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.
7. Синдром компресійного ателектазу: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.
8. Синдром наявності порожнини в легенях: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.

9. Синдром дихальної недостатності: механізм розвитку, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.

10. Бронхіальна астма: класифікація, основні клінічні прояви, діагностика.

11. Емфізема легень: симптоматика, діагностика.

12. Крупозна пневмонія: класифікація, основні клінічні прояви, діагностика.

Основні симптоми та синдроми при захворюваннях серцево-судинної системи.

1. Синдром болю в серці: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.

2. Синдром серцевої недостатності: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.

3. Синдром лівошлуночкової серцевої недостатності: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.

4. Синдром правошлуночкової серцевої недостатності: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.

5. Синдром судинної недостатності: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.

6. Синдром гіпертензії малого кола кровообігу: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.

7. Синдром артеріальної гіпертензії: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики. Поняття про гіпертонічну хворобу (ессенціальну гіпертензію) та симптоматичні гіпертензії.

8. Мітральні вади серця: основні клінічні прояви, діагностика.

9. Аортальні вади серця: основні клінічні прояви, діагностика.

10. Ішемічна хвороба серця: основні клінічні прояви та діагностика стенокардії.

11. Ішемічна хвороба серця: основні клінічні прояви та діагностика гострого інфаркту міокарда.

Основні симптоми та синдроми при захворюваннях травної системи.

1. Диспепсичний синдром: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.

2. Дисфагичний синдром: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.

3. Типи дискінезії жовчовивідних шляхів: основні клінічні прояви, лабораторні та інструментальні методи діагностики.

4. Синдром портальної гіпертензії: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.
5. Синдром жовтяниці (надпечінкової, печінкової, під печінкової): етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.
6. Синдром кровотечі з травного каналу: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.
7. Виразкова хвороба шлунка та 12-палої кишки: класифікація, основні клінічні прояви, діагностика.
8. Синдром хронічного холециститу та холангіту: класифікація, основні клінічні прояви, діагностика.

Основні симптоми та синдроми при захворюваннях сечовидільної системи

1. Нефротичний синдром: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики. Амілоїдоз нирок.
2. Нефритичний синдром.
3. Сечовий синдром при циститах, пієлітах, пієлонефритах, гломерулонефритах, туберкульозі нирок, сечокам'яній хворобі.
4. Синдром ниркової еклампсії: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики. Невідкладна допомога.
5. Синдром гострої ниркової недостатності: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.
6. Синдром хронічної ниркової недостатності: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.

Основні симптоми та синдроми при захворюваннях системи крові, ендокринної системи. Патологія сполучної тканини.

Інтерпретація результатів лабораторних методів обстеження.

1. Анемічний синдром: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.
2. Гіперпластичний синдром при хворобах органів кровотворення: етіологія, патогенез, клінічні, лабораторні та інструментальні методи діагностики.
3. Геморагічні синдроми: класифікація, патогенез, клінічні та лабораторні методи діагностики.
4. Анемії: класифікація, основні синдроми.

5. Залізодефіцитна анемія: патогенез, клінічні прояви, лабораторні критерії.
6. В₁₂-фолієводефіцитна анемія: патогенез, клінічні прояви, лабораторні критерії.
7. Гемолітична анемія: класифікація, основні синдроми, лабораторні критерії.
8. Визначення лейкозів та їх класифікація.
9. Основні лабораторні критерії хронічного мієлолейкозу та лімфолейкозу, інтерпретація результатів загального аналізу крові.
10. Хронічні лейкози: основні синдроми, картина крові.
11. Гіпертиреїдний синдром: основні причини, клінічні прояви, лабораторні та інструментальні методи діагностики.
12. Гіпотиреїдний синдром: основні причини, клінічні прояви, лабораторні та інструментальні методи діагностики.
13. Цукровий діабет: класифікація, основні симптоми та синдроми, лабораторна діагностика.
14. Спільні ознаки дифузних захворювань сполучної тканини.
15. Клініка і діагностика хронічної ревматичної хвороби серця.
16. Ревматоїдний артрит: клінічна картина, лабораторно-інструментальні методи діагностики.
17. Найбільш характерні клінічні прояви і діагностичні критерії лабораторно-інструментальних досліджень при дифузних захворюваннях сполучної тканини (системний червоний вовчак, системна склеродермія, дерматомиозит).
18. Остеоартроз клінічна картина, лабораторно-інструментальні методи діагностики.

ПЕРЕЛІК ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК

для диференційованого заліку з пропедевтики внутрішньої медицини

для студентів III курсу медичного факультету

1. Провести розпитування хворого. Зробити висновок щодо отриманих анамнестичних даних.
2. Провести розпитування хворого з патологією легень. Визначити основні симптоми.
3. Провести розпитування хворого з патологією серцево-судинної системи. Визначити основні симптоми.
4. Провести розпитування хворого з патологією травного тракту. Визначити основні симптоми.
5. Провести загальний огляд показового хворого. Визначити клінічне значення симптомів.

6. Провести огляд голови та шиї показового хворого. Визначити клінічне значення симптомів.
7. Провести огляд тулуба та кінцівок показового хворого. Визначити клінічне значення симптомів.
8. Провести статичний огляд грудної клітки хворого з бронхолегеневою патологією, оцінити отримані дані.
9. Провести динамічний огляд грудної клітки хворого з бронхолегеневою патологією, оцінити отримані дані.
10. Провести огляд передсерцевої ділянки, визначити клінічне значення симптомів.
11. Провести огляд живота, визначити клінічне значення симптомів.
12. Провести пальпаторне дослідження грудної клітки, визначити клінічне значення симптомів.
13. Провести пальпаторне дослідження лімфатичних вузлів, оцінити результати.
14. Провести пальпаторне дослідження щитоподібної залози, оцінити отримані дані.
15. Провести пальпаторне дослідження пульсу, визначити клінічне значення симптомів.
16. Провести пальпаторне дослідження передсерцевої ділянки, визначити клінічне значення симптомів.
17. Провести поверхневу пальпацію живота, визначити клінічне значення симптомів.
18. Провести пальпаторне дослідження сигмоподібної кишки, визначити клінічне значення симптомів.
19. Провести пальпаторне дослідження сліпої кишки, визначити клінічне значення симптомів.
20. Провести пальпаторне дослідження поперечної ободової кишки, визначити клінічне значення симптомів.
21. Провести пальпаторне дослідження печінки, визначити клінічне значення симптомів.
22. Провести пальпаторне дослідження селезінки, визначити діагностичне значення симптомів.
23. Провести пальпаторне і перкуторне дослідження нирок, визначити діагностичне значення симптомів.
24. Визначити нижню межу шлунка, оцінити отримані дані.
25. Визначити наявність рідини в черевній порожнині, дати клінічну оцінку.
26. Провести вимірювання артеріального тиску на верхніх кінцівках, оцінити отримані дані.
27. Провести вимірювання артеріального тиску на нижніх кінцівках, оцінити отримані дані.
28. Провести порівняльну перкусію легень і визначити клінічне значення симптомів.

29. Провести топографічну перкусію легень і визначити діагностичне значення симптомів.
30. Визначити активну рухомість нижнього краю легень, оцінити діагностичне значення симптомів.
31. Провести перкуторне дослідження серця, визначити межі відносної тупості серця, дати клінічну оцінку.
32. Провести перкуторне дослідження серця, визначити межі абсолютної тупості серця, дати клінічну оцінку.
33. Методом перкусії визначити ширину судинного пучка, оцінити отримані дані.
34. Методом перкусії визначити конфігурацію серця, оцінити отримані дані.
35. Методом перкусії визначити межі печінки, оцінити діагностичне значення симптомів.
36. Методом перкусії визначити межі селезінки, дати клінічну оцінку.
37. Провести аускультацию легень, визначити кількісні та якісні зміни дихання, дати клінічну оцінку.
38. Провести аускультацию легень, оцінити основні дихальні шуми, визначити побічні дихальні шуми, дати клінічну оцінку.
39. Провести дослідження бронхофонії, дати клінічну оцінку.
40. Провести аускультацию артерій, визначити діагностичне значення симптомів.
41. Провести аускультацию серця, визначити зміни його тонів, дати клінічну оцінку.
42. Провести аускультацию серця, визначити діагностичне значення шумів серця.
43. Проаналізувати ЕКГ хворого з порушенням автоматизму серця.
44. Проаналізувати ЕКГ хворого з порушенням збудливості серця. Провести диференціальну діагностику екстрасистол.
45. Проаналізувати ЕКГ хворого з порушенням провідності серця.
46. Проаналізувати ЕКГ хворого з комбінованим порушенням збудливості та провідності серця.
47. Провести розпитування та огляд хворого з обструктивним захворюванням легень. Визначити основні симптоми та синдроми, встановити стадію захворювання з урахуванням даних спірографії.
48. Провести пальпацію, перкусію грудної клітки та аускультацию легень у хворого з обструктивним захворюванням легень. Визначити основні симптоми та синдроми.
49. Провести об'єктивне обстеження хворого з мітральною вадю серця. Визначити провідні симптоми та синдроми.
50. Провести об'єктивне обстеження хворого з аортальною вадю серця. Визначити провідні симптоми та синдроми.

51. Провести фізичне обстеження хворого з артеріальною гіпертензією. Визначити провідні симптоми та синдроми.
52. Провести розпитування хворого на ішемічну хворобу серця (стабільну стенокардію напруги), деталізувати больовий синдром, визначити функціональний клас пацієнта.
53. Провести загальний огляд та фізичне обстеження хворого на гострий інфаркт міокарда. Визначити основні симптоми та синдроми.
54. Оцінити ЕКГ хворого з гострим інфарктом міокарда, визначити характер та локалізацію ураження серцевого м'яза.
55. Провести об'єктивне обстеження хворого з серцевою недостатністю, визначити основні симптоми та синдроми, встановити функціональний клас пацієнта.
56. Провести розпитування, огляд та пальпацію живота у хворого на виразкову хворобу. Визначити основні синдроми, розпізнати можливу локалізацію виразки.
57. Провести розпитування, огляд та пальпацію живота у хворого на хронічний холецистит. Перевірити основні симптоми, характерні для ураження жовчного міхура. Визначити основні синдроми.
58. Провести розпитування, огляд та пальпацію живота у хворого на хронічний холангіт. Визначити основні синдроми.
59. Оцінити дані багатомоментного дуоденального зондування пацієнта із захворюванням жовчовивідних шляхів. Визначити основні симптоми та локалізацію ураження.
60. Провести об'єктивне обстеження хворого із захворюванням нирок (пієлонефритом або гломерулонефритом). Визначити основні синдроми.
61. Проаналізувати загальноклінічний аналіз сечі хворого із захворюванням нирок, аналіз сечі за Зимницьким та Нечипоренком. Визначити основні симптоми та синдроми. Зробити висновок про характер ураження нирок.
62. Провести об'єктивне обстеження хворого з анемією. Визначити основні симптоми та синдроми, визначити характер анемії з урахуванням загального аналізу крові.
63. Проаналізувати загальний аналіз крові хворого на лейкоз. Визначити основні лабораторні симптоми та вид хронічного лейкозу.
64. Провести розпитування та загальний огляд хворого на цукровий діабет, дослідити пульс на судинах верхніх та нижніх кінцівок та артеріальний тиск. Визначити основні симптоми та синдроми.
65. Провести розпитування та загальний огляд хворого з суглобовим, міопатичним синдромом, дифузним захворюванням сполучної тканини. Визначити основні симптоми та синдроми.

Критерії оцінювання студентів.

Для дисциплін формою підсумкового контролю яких є диференційований залік:

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність за семестр для допуску до екзамену становить 120 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати студент за поточну навчальну діяльність за семестр для допуску до екзамену становить 72 бали.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих студентом оцінок за традиційною шкалою під час вивчення дисципліни впродовж семестру, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$\text{Бали} = (\text{СА} \times 120) / 5$$

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність багатобальною шкалою

для дисциплін, що завершуються диференційованим

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	120	4.45	107	3.91	94
4.95	119	4.41	106	3.87	93
4.91	118	4.37	105	3.83	92
4.87	117	4.33	104	3.79	91
4.83	116	4.29	103	3.74	90
4.79	115	4.25	102	3.7	89
4.75	114	4.2	101	3.66	88
4.7	113	4.16	100	3.62	87
4.66	112	4.12	99	3.58	86
4.62	111	4.08	98	3.54	85
4.58	110	4.04	97	3.49	84
4.54	109	3.99	96	3.45	83
4.5	108	3.95	95	3.41	82

4-бальна шкала	200-бальна шкала
3.37	81
3.33	80
3.29	79
3.25	78
3.2	77
3.16	76
3.12	75
3.08	74
3.04	73
3	72
Менше 3	Недостатньо

у
заліком

Самостійна робота студентів оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті. Засвоєння тем, які виносяться лише на самостійну роботу, контролюється при підсумковому контролі.

Семестровий контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання на певному освітньо-кваліфікаційному рівні та на окремих його завершених етапах за національною шкалою та шкалою ECTS у формах заліку (диференційованого заліку) в обсязі навчального матеріалу, визначеного робочою програмою навчальної дисципліни і в терміни, встановлені робочим навчальним планом.

Семестровий залік - це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці засвоєння студентом навчального матеріалу з дисципліни виключно на підставі результатів виконання ним усіх видів навчальних робіт, передбачених робочою навчальною програмою. Семестровий залік виставляється за результатами поточного контролю.

Семестровий диференційований залік - це форма підсумкового контролю засвоєння студентом теоретичного та практичного матеріалу з окремої навчальної дисципліни за семестр, що проводиться як контрольний захід. Студент вважається допущеним до семестрового екзамену з навчальної дисципліни, якщо він відвідав усі передбачені навчальною програмою з дисципліни аудиторні навчальні заняття, виконав усі види робіт, передбачені робочою програмою цієї навчальної дисципліни та при її вивченні впродовж семестру набрав кількість балів, не меншу за мінімальну (72 бали).

Семестровий диференційований залік проводиться на останньому 19 занятті у весняному (VI) семестрі відповідно до розкладу. Форма проведення диференційованого заліку є стандартизованою і включає контроль теоретичної та практичної підготовки.

Контроль теоретичної підготовки полягає у відповіді на 20 питань тестового контролю елементарного рівня, кожне питання якого оцінюється в 0,5 бали, 14 тестів підвищеної складності, кожне питання якого оцінюється в 1 бал та розв'язування 2

ситуаційних задач, кожна з яких оцінюється у 8 балів.

Таким чином, максимальна кількість балів, яку студент може отримати за теоретичну підготовку, складає:

$$0,5 \times 20 + 1 \times 14 + 8 \times 2 = 10 + 14 + 16 = 40$$

Контроль практичної підготовки полягає у демонстрації виконання практичних навичок та аналізі результатів лабораторних та ЕКГ-дослідження. Максимальна кількість балів, яку може отримати студент під час диференційованого заліку, складає 80, при цьому максимальна оцінка за тестовий контроль становить 40 балів, за виконання практичних навичок – 20 балів, за аналіз результатів лабораторних та ЕКГ-дослідження – 20 балів.

Виконання практичних навичок полягає в наступному:

- пальпація, перкусія та аускультация легень – 5 балів;
  - пальпація, перкусія та аускультация серця – 7 балів;
  - пальпація живота – 8 балів.
- } Разом
максимально
20 балів

Аналіз результатів лабораторних та ЕКГ-дослідження:

- 3 ЕКГ: 4 бали $\times$ 3 = 12 балів;
  - 4 лабораторні аналізи: 2 бали $\times$ 4 = 8 балів
- } Разом
максимально
20 балів

Мінімальна кількість балів при складанні диференційованого заліку – не менше 50.

Бали з дисципліни незалежно конвертуються як в шкалу ECTS, так і в 4-бальну шкалу. Бали шкали ECTS у 4-бальну шкалу не конвертуються і навпаки.

Бали студентів, які навчаються за однією спеціальністю, з урахуванням кількості балів, набраних з дисципліни ранжуються за шкалою ECTS таким чином:

Таблиця 3

Оцінка ECTS	Статистичний показник
A	Найкращі 10 % студентів
B	Наступні 25 % студентів
C	Наступні 30 % студентів
D	Наступні 25 % студентів
E	Останні 10 % студентів

Бали з дисципліни для студентів, які успішно виконали програму, конвертуються у традиційну 4-бальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено нижче у таблиці:

Таблиця 4

Бали з дисципліни	Оцінка за 4-ри бальною шкалою
Від 170 до 200 балів	5
Від 140 до 169 балів	4
Від 139 балів до мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	3
Нижче мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	2

Оцінка ECTS у традиційну шкалу не конвертується, оскільки шкала ECTS та чотирибальна шкала незалежні. Об'єктивність оцінювання навчальної діяльності студентів перевіряється статистичними методами (коефіцієнт кореляції між оцінкою ECTS та оцінкою за національною шкалою).

Література:

1. Пропедевтика внутрішньої медицини: підручник / Ю.І. Децик, О.Г. Яворський, Є.М. Нейко та ін.; за ред. проф. О.Г. Яворського. – 5-е вид., виправл. і допов. – К.: ВСВ «Медицина», 2018. – 552 с. + 12 кольор. вкл. + 1 компакт-диск
2. Пропедевтика внутрішньої медицини: підручник /Ю.І. Децик, О.Г. Яворський, Є.М. Нейко та ін.; за ред. проф. О.Г. Яворського.– 3-є вид., виправл. і допов. – К.: ВСВ «Медицина», 2013.– 552 с. із 4-ма дисками.
3. Основи внутрішньої медицини: Пропедевтика внутрішніх хвороб /Децик Ю.І., Яворський О.Г., Нейко Є.М. та ін.; за ред. проф. О.Г. Яворського. – 2-е вид. – К.: Здоров'я, 2004. – 500 с.
4. Яворський О.Г., Ющик Л.В. Пропедевтика внутрішніх хвороб у запитаннях і відповідях. К.: Здоров'я, 2003. – 280 с.
5. Пропедевтика внутрішніх хвороб /Децик Ю.І., Нейко Є.М., Пиріг Л.А. та ін.; за ред. проф. Ю.І.Децика. – 1-е вид. – К.: Здоров'я, 2000. – 504 с.

6. І. Анамнез. ІІ. Огляд: фото пацієнтів: навчальний DVD-фільм. – Львів, 2012. – 45 хв.
/Яворський О.Г.
7. Яворський О.Г. Схема історії хвороби (для студентів ІІІ курсу). – Львів, 1992. – 16 с.
8. Новосад А.Б., Буфан М.М., Короткий В.В. Навчальна історія хвороби. Методичні вказівки для студентів ІІІ курсу медичного факультету. – Львів, 2019. – 20 с.
9. Яворський О.Г. Основи загальної електрокардіографії (для студентів медичних інститутів). Львів, 1992. – 27 с.
10. Схема і методика розшифрування електрокардіограми: Методичні рекомендації з пропедевтики внутрішньої медицини /Новосад А.Б., Буфан М.М.; за ред. проф. Дутки Р.Я. – Львів – 2019.
11. Короткий В.В., Новосад А.Б. Комп'ютерні тести з пропедевтики внутрішніх хвороб. – Київ: Здоров'я, 2001. – 147 с.